

רעננה

"להיות חולה זה משפיל"

אסף רוזנהיים, אב חד-הורי לשני ילדים מרעננה, נפצע בתאונת קורקינט לפני חודשים ספורים, וברגע הפך למוגבל • לאחר שיקום ארוך בבית לוינסטיין הוא שוחרר בשבוע שעבר לביתו ולילדיו, ומספר על ההלם הראשוני במחלקה, על החברויות שנוצרו ועל הקהילה הרעננית שתומכת בו

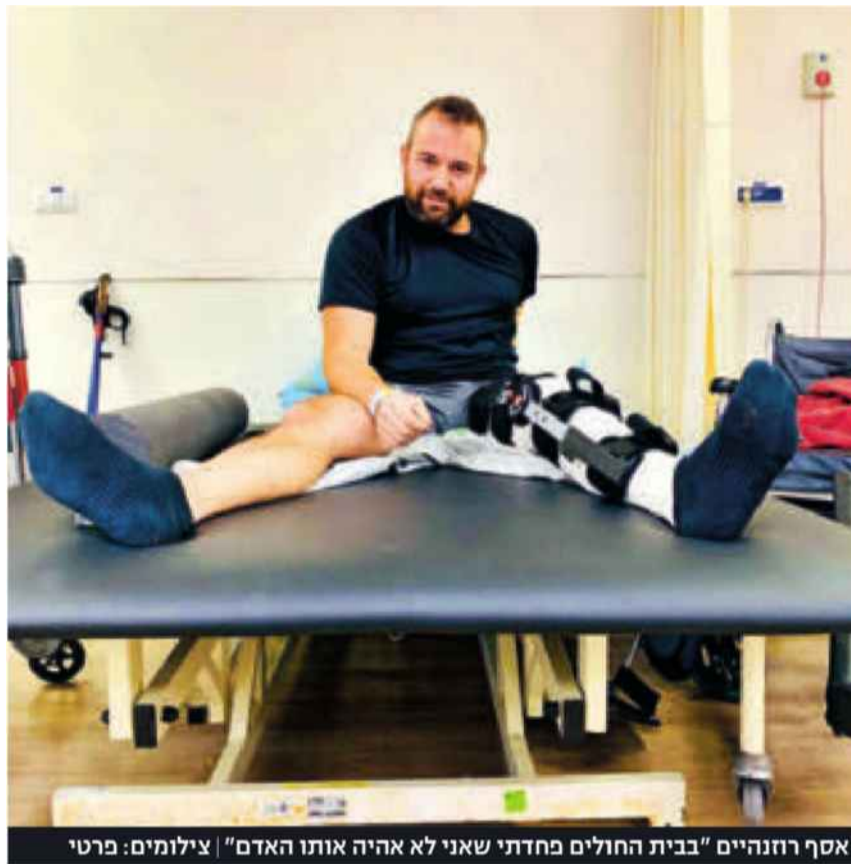
עדן מנדלוביץ

ביום חמישי בשבוע שעבר חזר אסף רוזנהיים, בן 41, לביתו ברעננה, והפעם, לתמיד. שני ילדים בכיתה ב' חיכו לו בבית, ולצידם כלבה נלהבת. מאחוריו חמישה שבועות ארוכים של שיקום בבית לוינסטיין, ולפניו עוד תקופה ארוכה של התמודדות וחזרה לשגרה. אך התובנות שאסף בדרך, בין גקודות השפל לפסגות הקטנות שכבש בתהליך השיקום, יוצאות דופן בערכן. הכול התחיל לפני חודשיים, כשנפצע בתאונת קורקינט בתל אביב. "באותו היום, שבועיים בלבד לאחר שנכנסתי לעבודה חדשה, נסעתי בקורקינט אחרי העבודה. נסעתי בשבילי אופניים, בוהירות, עם קסדה על הראש, ופשוט האטתי כדי לפנות שמאלה", מספר רוזנהיים. למרות כללי הזהירות המומלצים שנקט, הפנייה הזהירה והסטרטית הסתיימה בתאונה קשה. "ברגע שנגעתי עם הברך ברצפה, הבנתי שמשוהו מאוד לא טוב קרה", הוא מספר. מהכביש בתל אביב הגיע רוזנהיים הישר לבית חולים איכילוב, שם התבשר כי שבר את המפרק שמחבר בין השוק לברך. לכאורה, נשמע כמו פציעה שולית, אבל בפועל מדובר בפציעה חמורה המגבילה את יכולת התנועה: "כל הסיפור שמספרים על בתי חולים בארץ נכונים. מצד אחד טיפול רפואי ברמות מהגבוהות בעולם, מצד שני טיפול סיעודי קשה מאוד מאוד".

בזמן שרוזנהיים מנסה להבין את המצב החדש בחייו, שני ילדיו הקטנים, עוז ועמית, ליה, שאותם הוא מגדל כאב חד-הורי לברו, נמצאים בביתם ברעננה, עם הסבתא והמטפלת: "בשבועיים האלה לא רציתי לראות אף אחד, היה קשה וכואב". לאחר שבועיים של אשפוז ושל מלחמה עיקשת מול קופת החולים, הגיע רוזנהיים לשיקום בבית החולים לוינסטיין. המבנה הענק בכניסה לעיר מגוריו, שנרמה לו תמיד כמשכן לאנשים סיעודיים שאינם מתקשרים, הפך במהרה לרוזנהיים – בחור נמרץ בן 41, מכור לקרספוט ובתחילתה של עבודה חדשה ומבטיחה – לבית שני. "הגעתי בלילה, היה חשוך וחורפי. שמחתי נורא לעזוב את בית החולים, אבל להגיע ולראות אנשים עם קטיעות גפיים, עם זוגה באף, עם שקיות שתן – היה קשה. היופי הוא, שבניגוד לבית החולים, לא מחביאים אותם בחדרים", מספר רוזנהיים על המפגש הראשוני. "לשנייה אמרתי שאני מקווה שלא עשיתי טעות, אבל תוך 24 שעות נראיתי ממש אחרת".

תלוי בסביבה

המעבר מאב צעיר ונמרץ המגדל את שני ילדיו לאדם התלוי בסביבתו, לא היה פשוט בעבורו. "להיות חולה זה משפיל. מקלחים אותך, מלבישים אותך, ואתה נורא תלוי בסביבה. בפציעה ואז בשיקום אתה מאבד מהאנושיות שלך, מהגבריות שלך, מהאבהות שלך – ואז לאט לאט אתה

אסף רוזנהיים "בבית החולים פחדתי שאני לא אהיה אותו האדם" | צילומים: פרטי

"יום אחד התקשרו אליי מבית הספר ואמרו שהבת שלי חולה. אתה רגיל לזרוק הכול ולהגיע, אבל הייתי בכיסא גלגלים ולא יכולתי לעשות שום דבר. זה שבר אותי"

לה שם חגיגת יום הולדת משגעת. הגיעו 60 ילדים ומפעילי, היה מרגש". רוזנהיים מספר על הקושי הנפשי שחוה אדם בנקודה שבה הוא מאבד את עצמאותו. "אנשים שנמצאים בנקודה כזאת בחייהם, חשים מצוקה גדולה מאוד. הרבה פעמים קשה להכיל את זה, ואנשים מתמודדים עם זה בכל מיני דרכים. יש אנשים שהופכים להיות רגונים מאוד, יש אנשים שפתאום נעשים טובי לב מאוד".

חברים לכאב

חרדי לצד חילוני, דרוזים, ערבים, רוסים; בני כל העדות שוכבים יחד, מיטה לצד מיטה, וחולקים את אחד הפרקים הקשים אך המעצימים ביותר בחייהם. "בהתחלה התלבטתי אם לשתף את היותי גיי", מספר רוזנהיים. "ביום שהגעתי לאשפוז בבית לוינסטיין קיבלה אותי אחות ערבייה מסורתית, והיא כל הזמן אמרה לי 'אשתך

עם ילדיו עוז ועמית בבית לוינסטיין

בונה את זה חזרה. ברגע שאתה מגיע לבית לוינסטיין, מכריחים אותך לעשות דברים לבד. אין אוכל בחדר, מתוך עיקרון מכריחם אותך להגיע לחדר אוכל. לא עוזרים לך להתקלח. מתאמצים מאוד ללמד אותך לעשות כמה שיותר פעולות בכוחות עצמך". ההלם הראשוני שהיכה ברוזנהיים התחלף במהרה במוטיבציה שיא: "מהר מאוד ירדתי לכיסא גלגלים, למדתי להשתלט עליו, לטוס ולהגיע לכל מקום. ואנשים נורא נחמדים, רוצים לעזור, ואתה מתעקש לעשות הכול בעצמך".

אחת מנקודות השבירה הייתה רווקא בסיטואציה המוכרת לכל הורה: "יום אחד התקשרו אליי מבית הספר ואמרו שהבת שלי חולה. אתה רגיל לזרוק הכול ולהגיע, אבל הייתי בכיסא גלגלים ולא יכולתי לעשות דבר", הוא מספר. עם זאת, הימים והשבועות עשו את שלהם, הילדים הגיעו לבקר ואפילו חגגו שם יום הולדת לבת. "גיליתי איכשהו שיש חדר להשכרה בבית לוינסטיין, וחגגנו

תבוא לבקר אותך מחר". שלחתי הודעה לח' ברה שלי, שהאחות חושבת שאני סטרייט, ואין לי כוח להסביר לה. היה שם גם בחור ערבי שהיה בעברו בכלא. היינו משחקים יחד רמי קוביות, אני עם הידע מסבתא והוא עם הניסיון מימיו בכלא. עם הזמן, הפכנו לחברים טובים. בשלב מסוים שורד ברקע 'הכוכב הבא לאירוויזיון', והוא אמר 'אסי עזר, מה איתו? הוא נשוי?'. אמרתי לו שהוא נשוי לגבר, והוא היה בהלם. הוא לא האמין שהוא הומו. ואז הוא אמר לי 'ואתה?' ואמרתי לו 'כן, גם אני הייתי נשוי לגבר. אני הומו'. הוא לא התרגש, ופשוט המשכנו הלאה. בשלב הזה באמת הבנתי שאין לי מה להסתיר, ושאני כבר לא במקום של הסתרה בחיים שלי".

"בבית החולים פחדתי כל הזמן שאני לא אהיה אותו האדם. שאני אצא ממש בן-אדם אחר, פצוע בנפש. בבית לוינסטיין קיבלתי את האמונה שאני חוזר להיות בן-אדם ושאני שוב מאמין באנשים".

השיבה הביתה

בשבוע שעבר שוחרר רוזנהיים לביתו. בניגוד למצופה זה לא היה פשוט. "הגתי עתי הביתה, ואחרי שעה רציתי לחזור לבית לוינסטיין. היה לי קשה כי פתאום היה רועש מאוד, והיה לי קשה שלא מטפלים בי. זה קצת כמו שצוחקים על זה שלא מספרים לך כמה קשה להביא ילדים לעור לם. זה חלק מהדיכאון; אתה שוכב פה על הספה, ואומר לעצמך שזה מה שרצית כל הזמן, לחזור הביתה, ואני לא רוצה להיות פה. אני לא רוצה לטפל בילדים שלי, אני לא רוצה לראות חברים, אני רוצה לחזור לבית לוינסטיין. בערב, כשישנתי במיטה שלי, עם הילדים והכלבה יחד, שכבתי שם ואמרתי 'בשביל זה אני חוזר הביתה, בשביל הלהקה הזאת'".

את שני ילדיו הביא לעולם עם בן-זוג שהיכיר בארצות הברית. כשחזר ארצה, נפרדו, והוא נותר כאן בגפו עם ילדיו. עם חזרתו הגיע בן-זוגו לשעבר לסייע בטיפול בילדיו, אבל בעוד ימים ספורים ישוב לארצות הברית. "הקהילה ברעננה מחבקת מאוד, החברים של הילדים מבית הספר, האנשים מעבודה. כשנפלתי מהקורקינט והאמריקאים בולנס היה בדרך, מתתי מכאבים, והרבר הראשון שעשיתי זה להתקשר לבייביסיטר ולבקש שתאסוף את הילדים. האתגר ההורי עובד תמיד שעות נוספות".

מורן שהינו, פיזיותרפיסטית במחלקה לשיקום אורתופדי בבית החולים לוינסטיין, סיפרה: "אסף הגיע אלינו כשהוא על כיסא גלגלים, בלי יכולת דריכה על רגל שמאל, לאחר ניתוח קיבוע במפרק הברך. עם עבודה קשה והתמודדות עם קושי וכאב נפשי ופיזי, הוא התקדם הכי גבוה במגבלות האורתופדיות המוכתבות. בנינו תוכנית שתעזור לו להתנהל בבית החולים, בקהילה ובבית. יש עוד דרך ארוכה ועבודה קשה בפיזיותרפיה, שאותה ימשיך בקהילה, ואין לי כל ספק שיצליח גם בה". ■